

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cvris Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.I.], 1645

§. 3. Panis, oliuæ, poma, herbæ dulces seruis Dei diuinitus ministratæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

runt, vt facerent sibi perizomata) nunc ē Paradiso per Angelum ficus mittit in erēnum. Post diluuium, Noë cœpit exercere terram, & plantauit vineam, vt vinum bibet cum jucunditate, en sine vinea vuas Angelus, non iam Christo, sed Posidonio, in deserto ministrat. Quid debuit vltra facere, etiam illecebris Deus homines allicit ad sibi seruiendum. Cur non sequerentur? vcljad pictas vuas etiam aues aduolarunt; ad veras vuas homines, satis alioquin appetentes vini, se non sinunt inuitari.

§. III.

Panis, oliuæ, poma, herbae dulces seruis Dei diuinitus ministratae.

Ruffin.
lib. 2. c.
21. Pallad. 59.

Abbas Hellen, de quo Ruffinus ac Palladius meminit, idem expertus est. Cū enim aliquando panes ei defecissent, in spelunca, Angelus, in figura fratris eius, attulit nutrimentū. Rursus autem ipsum aliquando quarentes fratres decem numero, errabant per solitudinem, septimo iam die, jeuni permanentes. Cū vero eos innuenisset, iusit in spelunca refici; illi vero eum victus admonuerunt. Ille, qui nihil habebat, quod eis apponerebat, dixit eis: Potens est Deus mensam parare in deserto. Statim autem quidam adolescens, pontone, ipsis orantibus, pul-
sauit.

sauit fores. Cum autem aperuissent, viderunt adolescentem habentem magnam sportam panis & oliuarum. Iis autem susceptis, comedunt, Deo agentes gratias, cum adolescens statim euannisset. Vides, præter panem, oliuas? Vis adhuc aliquid dulcius? Audi eundem Palladium, de eodem Hellene. *Abiit in Ibid.* desertum, atq; ibi, tanquam pro concupiscentia carnis punienda, jeunijs semetipsum caput affigere. Tertia autem septimana jeunijs sui, vidit in deserto jacere diuersa poma sparsa: & intelligens dolos inimici, ait: Non manducabo, neq; contingam, ne fratrem meum, hoc est, animam meam scandalizem. Scriptum est enim, quia non in cibo solo vinit homo, sed in omni verbo Dei. Cumq; & sequenti septimana jeunaret, paululum in somno deductus est, & ecce Angelus Domini astitit ei, per visum, dicens: Surge iam, & que tibi apposita inueneris, nihil dubitans vescere. Surgens autem, vidit aquæ fontem lenibus repletum fluentis, eiusq; ripas in circuitu herbis quibusdam teneris odoratisque praetextas. Et accedens decerpere caput, & edere, similiter & ex fonte poculum sumere. Confirmabat autem, se nunquam in omni vita sua tantæ dulcedinis aliquid, & tanta suavitatis habuisse. Inuenit autem in ipso loco etiam spe- luncam

luncam quandam , intra quam aliquamdiu
quieuit. Et cum reficiendi corpusculi tempus &
necessitas adfuerisset , per Dei nihilominus gratia
nihil deerat eorum , quae poscebat a Domino.
Quid iam volumus amplius ? pascit suos
Deus ; & nectare atque ambrosia pascit , si
necesse est. Quid alibi delicias quaerimus ?
quaeramus ibi , ubi est torrens voluptatis . Vna
ex hoc torrente gutta , totis fluuijs Mundi
antecellit.

§. IV.

Manna suauitas.

Sap. 16.
20. De Israëlitis ait Scriptura : Angelorum
esca nutriuisti populum tuum , & paratum pa-
nem de cœlo præstitisti illis , sine labore , omne
delectamentum in se habentem , & omnis sapo-
ris suauitatem. Substantia enim tua dulcedi-
nem tuam , quam in filios habes , ostendebat : &
deseruiens uniuscuiusq; voluntati , ad quod quisq;
volet , conuertebatur. Itaque manna illud ,
mellis in aliorum palato , piperis in aliorū ,
in aliorum piscis , in aliorum carnis , in alio-
rum melopeponis , aut alterius suauissimi
fructus saporem efficiebat. Renouatum est
hoc miraculum non semel tantum , apud
Christianos ; Deo suis prouidente , & tan-
quam paruulis lac aut melimela dante .

Nam